

[Munch-Petersen.]

til et bestaaende Samfund, som vi ikke føler at have nogen som helst fælles Interesse med. Vor Stilling har heller ikke været bestemt af, hvilken Stilling de øvrige Partier herinde havde. Vi kunde naturligvis ikke lade vor Stilling bestemte af, om det konservative Folkeparti i enkelte Spørgsmaal kunde finde det taktisk klogt at føre en vis Skinopposition, omend enigt med de andre Partier, hvad det principielle Grundlag angik, mod et eller andet Lovforslag. Naar et Forslag var arbejderfjendtligt, maatte vi naturligvis stemme imod det, hvilke Fordrejelser det saa senere kunde blive Genstand for i den socialdemokratiske Presse.

Vor Opgave har navnlig været at agitere for Arbejderklassens Krav, at afsløre den Humbug, som foregaar herinde, at afsløre det borgerlige Demokrati som Udtryk for Højfinansens Diktatur og i denne Periode som Udtryk for Nedskæringsforanstaltninger fra Højfinansens Side. Vi ved, at de Resultater, som Arbejderklassen naar, naar den ved Hjælp af det Tryk, som den lægger paa det borgerlige Samfund, ved Hjælp af det Pres, som øves ved de Kampe og Aktioner, der føres. Vi ved, at vi herinde fra kun kan understøtte dette gennem vor Agitation, men vi ved ogsaa, at den Virksomhed, vi har udøvet herinde, ikke har været forgoeves til Trods for, at man naturligvis ikke har villet tage Hensyn til, hvad vi sagde — vi nærede heller ikke nogen Illusion om at kunne overtale nogle af de ærede Medlemmer herinde. Vi ved, at til Trods for, at man ikke har villet behandle vore Forslag og altid stiller det formelt saaledes op, at vi ikke gennemfører noget som helst, kunde Nedskæringskursen have været endnu haardere, hvis ikke der var øvet et vist Pres udefra, og hvis vi ikke herindefra havde kunnet bidrage til at afsløre det, der skete.

Man har ganske vist formelt altid undgaaet at lade det være vore Forslag, der gik igennem. Det pudsige Eksempel er vort Forslag om Tilskud til Arbejdernes Idrætsforbund, som man jo afviste ved Finanslovforslagets anden Behandling, men efter at Arbejdernes Idrætsforbunds Blad havde skrevet, at saa vilde alle Arbejderidrætsmænd blive Kommuniste, ja, saa stillede man selv et saadant Forslag ved tredje Behandling.

Og noget lignende som det, der er sket i denne lille Sag, er naturligvis ogsaa sket paa andre Omraader, hvor man netop paa Grund af Presset har følt sig foranlediget til dog at foretage sig noget. Det var jo, da vi havde indleveret vort Vinter-

hjelpsforslag, at Socialministeren hurtigt fik stillet sit Vinterhjelpsforslag, som kom til Behandling her før vort, da det jo ikke er os, der behersker det tekniske Apparat her i Tinget. Da Socialministeren stillede sit kraftige Nedskæringsforslag med Hensyn til den saakaldte Sommerhjælp, lykkedes det dog ogsaa at naa til noget, som var bedre end det, Socialministeren og altsaa Regeringen og Regeringspartierne havde foreslaaet, og det kan naturligvis ikke være uden Sammenhæng med, at de arbejdsløse netop i de samme Dage øvede et kraftigt Tryk, at der rejstes en Stemning ude omkring mod disse Nedskæringer.

Ganske vist er Resultaterne smaa. Nedskæringerne er alligevel blevet gennemført, og vi ved, at man maa tage Lære af disse Ting, saa man i den kommende Tid rejser en kraftigere Kamp ude omkring paa Arbejdspladser og Kontrolsteder overfor den Nedskæringslinie, man følger herinde.

Og til Understøttelse af denne Kamp derude har naturligvis ogsaa Deltagelse i den borgerlige Rigsdag sin Betydning. Derfor deltager vi herinde, og derfor tager vi ogsaa Del i de Ubehageligheder, som det medfører at skulle være herinde, og naar man kræver, at vi skal sige „ærede Medlem“ til Personer, overfor hvem vi nærer de stik modsatte Følelser, og naar man kræver, at vi skal afgive Erklæringer paa den danske Grundlov, saa gør vi ogsaa dette, fordi det har Betydning at deltage i den borgerlige Rigsdag som Led i det Oplysningsarbejde, som maa foretages overfor den borgerlige Stat for at undergrave den borgerlige Stat og derved bringe os nærmere til den Stat, som skal afløse den borgerlige Stat, nemlig Proletariatets Diktatur.

Vor Virksomhed herinde er blevet behandlet i Pressen paa en Maade, som man ikke før har set Mage til. Ganske vist, visse Lighedspunkter kan man naturligvis finde i den Maade, hvorpaa Højrepressen behandlede de første Socialdemokrater, der kom ind i Folketinget, og nu finder man disse Artikler fra Højrepressen i den socialdemokratiske Presse fra vore Dage. Mest har man ført Kampagnen ved Fortielser og dernæst ved Fordrejelser. Man er gaaet ud fra, at bare man gentog en Fordrejelse tilstrækkelig mange Gange, saa var der Haab om, at nogen til sidst troede paa, at noget af det dog var sandt, at noget var der om det.

Som Eksempel skal jeg nævne den Maade, hvorpaa man i den socialdemokratiske Presse efterhaanden har drejet vor Stilling til Vinterhjelpsforslaget fuldstæn-